

som med Capellet. Vil man have et Capel, maa man ogsaa sørge for, at dets Medlemmer stadig kunne være tilstede, saa at der ikke kan opstaae Mangler eller Huller i en eller anden Retning, medens det dog ikke hører til Umulighederne at skaffe en dygtig Mand, der kan stilles i Epidfen derfor.

Naar den ærede Ordfører har udtalt det som en Forudsætning, at den Interesse, der var tilstede for at bevare Balletten, skulde være en Interesse for den Kunstner, som har skabt den, saa troer jeg, at han paa en vis Maade forudsætter for Meget; thi om der end maa være en Anerkjendelse af og Interesse tilstede for den Kunstner, som har skabt denne Kunst- art, saa kan det dog aabenbart ikke være Be- væggrunden, men den, at man vil bevare det Værk, han har skabt; og jeg synes endogsaa, at selv de store Udgifter, som efter Ordføreren's Udtalelse have været forbundne med at tilveie- bringe Balletten hos os, maae gjøre os noget angstelige for saa hurtigt at stille os af med den igjen, netop paa en Tid, da den, som det er blevet yttret af den ærede Minister, er i sin Flor, paa en Tid, da denne Kunstretning, som dog maa erkjendes ved vort Theater at staae meget høit, af Alle ansees for, som Ensemble, at være langt mere udviklet end f. Ex. Synges- spillet, som man dog ikke har havt nogen Be- tankelighed ved at conservere. Naar der iøv- rigt af den ærede Ordfører er lagt saa megen Vægt paa de Beføstninger, som Balletten med- fører, da er det vist nok, at man deri er gaaet noget luxuriøst tilværks, uagtet der ogsaa kan blive Spørgsmaal om, om ikke den store Beføst- ning, der nu kommer til at paahvile Balletten alene, for en stor Deel hidrører derfra, at man for lidet har anvendt det Materiale, som Bal- letten har skabt i Costumering og Decorationer, til andre beslægtede Kunstarter ved saadanne Forestillinger, hvor de kunne gjøres anvende- lige. Jeg har i det Mindste fra en meget competent Dommer i denne Sag hørt det til- lagt Theaterbestyrelsen, at den ikke fordeler disse Udgifter paa en hensigtsmæssig Maade. Men hvorledes det nu end har forholdt sig hermed i Fortiden, saa er dog saa Meget umiskjendeligt, at man maa forudsætte, at en større Deconomie i Fremtiden vil søge at raade

ved Theatret, simpeltvæk som en Følge af den pecuniaire Grændse, indenfor hvilken det bliver anvist Theatret at virke. Jeg kan derfor heller ikke see, at, selv om man vil affkaffe denne Kunstretning — og det vil man i det omhandlede Forslag dog aabenbart; det bliver nødvendigviis en Dødsdom over Balletten, naar man ikke vil have, at dens Personale skal fast ansættes; thi Ingen vil vel bestride, at en saadan Bestemmelse maa have denne Kunstarts Forsvinden til Følge — at man derved kan bringe de andre Kunstretninger til et høiere Dypving. Den Slutning, man i saa Henseende er kommen til, forekommer mig vir- kelig at mangle Præmisserne.

Den ærede Ordfører har udtalt, at Ballet- ten ikke kunde betragtes som nogen national Kunstart. Jeg skal ikke gaae dybt ind paa Bedømmelsen af, hvorvidt den som Kunstbranche kan kaldes national eller ikke, men Saameget er dog vist, Saameget er en Kjendsgjerning, at netop alle Medlemmer af Balletten, baade Dandsere og Dandserinder samt Ballettens Compositeur, alle uden Undtagelse tilhøre Lan- dets Nationalitet. Det er netop Noget, hvor- ved vor Ballet afstiller sig fra enhver anden i hele Europa; thi da det mimiske og dandseriske Talent ikke som saadant knytter sig til et be- stemt Sprog, udtalt ved Tungen, saa behøver det heller ikke absolut at knytte sig til en be- stemt Nationalitet, og dette viser sig ogsaa at være Tilfældet ved alle de større Theatre i Europa; men det finder, som sagt, ikke Sted ved vort Theater. Naar altsaa her alle de Medlemmer, der virke i denne Kunstretning, tilhøre Landets Nationalitet, synes det mig, at man selv deraf maa forudsætte, at det Kunst- værk, Balletten præsterer, ikke kan undgaae i alle Tilfælde at faae sit nationale Anstrøg. Uden her at ville anstille nogen Sammenlig- ning, er det dog vitterligt, at den plastiske Kunst hos os har faaet en national Betyd- ning, og det kan da vel heller ikke feile, at den Plastik, som gjennem Dandsens Former maa give sig tilkjende, ogsaa maa beholde en national Farve. Men den væsentligste Be- tragtning, hvorfor jeg mener, at man dog ikke saa hurtigt skulde stille os af med det, som hos os virkelig er bragt til en vis Grad af